

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Miron Victor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 ianuarie 2022 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui

*Miron Victor XXXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 13.06.2019 – 20.01.2022;

Instanța de apel: 08.02.2022 – 20.04.2022;

Instanța de recurs: 22.07.2022 – 19.10.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 20 ianuarie 2022 *Miron Victor XXXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei aplicate prin prezenta sentință și pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 ianuarie 2021, lui Miron Victor i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a admis integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ghenadie Anton privind încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, cu încasarea din contul lui

Miron Victor în beneficiul lui Ghenadie Anton suma de 1 200 (una mie două sute) euro, convertiți la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei în lei moldovenești, la data executării hotărârii.

1.1. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, Miron Victor, la data de 22.03.2019, în prima jumătate a zilei, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul procurării din Germania și înregistrării ulterioare pe numele victimei Anton Ghenadie a unui automobil de model Honda CRV, anul producerii 2013, la un preț avantajos, inducând în eroare și ca urmare a prezentării ca adevărată a faptei mincinoase referitor la prezența în natură a automobilului dorit și intenția de a mijloci procurarea pentru victimă acest automobil, aflându-se în incinta sediului biroului notarului Izdebschi Natalia, amplasat în mun. Chișinău, str. Gh. Asachi 27, ap. 9, a primit de la Anton Ghenadie în calitate de avans în contul prețului inventat de Miron Victor, suma de 1 200 euro care conform cursului oficial al BNM la moment. constituia suma de 23 580,24 lei, bani care i-a însușit, astfel cauzându-i părții vătămate Anton Ghenadie un prejudiciu material considerabil în valoare de 23 580.24 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane și prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile.*

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia a declarat apel *avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Miron Victor*, care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Miron Victor să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii de apel, apelantul a menționat că inculpatul Miron Victor la urmărirea penală a recunoscut vinovăția, nu este căsătorit, persoane la întreținere nu are. La fel, s-a afirmat că prima instanță eronat a constatat că în privința lui Miron Victor nu au fost elucidate careva circumstanțe atenuante, precum recunoașterea vinovăției de către inculpat. Tot în acest context, a punctat că instanța a reținut eronat circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. Corespunzător, concluziile instanței sunt contrare cu circumstanțele cauzei. Or, instanța a interpretat eronat legea, deoarece fapta prejudiciabilă pentru care este tras la răspundere inculpatul în prezenta cauză penală, a fost săvârșită până la infracțiunile comise și reținute prin sentințele de condamnare, la care face referire instanța.

În continuare, s-a relevat că până la 22.03.2019 inculpatul nu avea antecedente penale. Opinia primei instanțe potrivit căreia corectarea și reeducarea lui Miron Victor este posibilă

numai în condițiile izolării acestuia de societate, cu stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, apelantul a considerat-o drept echitabilă, concluzionând că pedeapsa maximă de 3 ani este prea aspră.

Subsecvent, a indicat că, anterior inculpatul Miron Victor nu a executat careva pedepse privative de libertate, din care motiv, a considerat că pedeapsa stabilită lui Miron Victor a fost greșit individualizată, fiind posibilă aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de 3 luni închisoare, amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a notat că prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul Miron Victor a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Concomitent, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Contrar alegațiilor părții apărării, instanța de apel a considerat că prima instanță a ținut cont că inculpatul Miron Victor a comis o infracțiune care conform art. 16 Cod penal. în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, face parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, motivul infracțiunii – cupiditatea, inclusiv de faptul că, anterior a fost judecat, ceea ce denotă că acesta nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni, nu a recuperat părții vătămate prejudiciul material cauzat prin infracțiune, nu este încadrat în câmpul muncii, dar și că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (f.d. 77, 79).

În contextul dat, instanța a respins ca fiind neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit invocând, or din materialele cauzei, nu s-a confirmat admiterea erorilor de drept susținute în apel.

La fel, a fost considerată neîntemeiată și solicitarea de a aplica inculpatului o pedeapsă mai blândă, or din materialele cauzei se constată că inculpatul Miron Victor a fost condamnat anterior prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 21 ianuarie 2021, rămasă definitivă la data expirării termenului de apel – 08 februarie 2021, fiind condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor aplicate, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 191-198).

În acest sens, s-a constatat că corectarea inculpatului, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse în privința sa.

Analizând circumstanțele stabilite mai sus, instanța a constatat că stabilirea unei sancțiuni neprivative de libertate (sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității) nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume: restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La caz, aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate nu a avut nici un efect, din punct de vedere al reeducării inculpatului, or ultimul a comis infracțiuni similare.

Astfel, nu există nici o circumstanță ce ar indica că prin aplicarea unei alte pedepse sub formă de amendă sau muncă neremunerată, sancțiune penală neprivativă de libertate, inculpatul se va corecta și nu va mai comite alte infracțiuni.

În concluzie, instanța de apel a menționat că pedeapsa stabilită și individualizată de către prima instanță este una echitabilă, proporțională faptei comise, care răspunde principiului legalității pedepsei penale, fiind aptă de a corecta percepțiile antisociale ale inculpatului.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Miron Victor*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Miron Victor să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă ori să fie dispusă încetarea procesului în legătură cu adoptarea Legii cu privire la amnistie nr. LP243/2021.

Pentru a susține cele solicitate în recurs, apărătorul afirmă că instanțele de fond eronat au reținut în privința lui Miron Victor circumstanța agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1)

lit. a) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, care de fapt nu este incidentă cauzei vizate. Or, fapta pentru care a fost judecat Miron V. în acest proces penal a fost săvârșită până la comiterea infracțiunii incriminate și pronunțarea sentinței de condamnare la care face referire prima instanță, mai mult, până la 22.03.2019 inculpatul nu avea antecedente penale.

Consideră că prin constatarea eronată a circumstanțelor atenuante și agravante reținute de către instanțele de fond, a fost influențată soluția asupra pedepsei aplicate inculpatului Miron Victor, acesta fiind sancționat prea aspru, pedeapsa nefiind echitabilă și greșit individualizată.

Totodată, la 24.12.2021 a fost adoptată Legea nr. LP243/2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. În viziunea recurentului, inculpatul întrunește condițiile necesare pentru a fi aplicată legea nominalizată, prin încetarea procesului penal.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiate, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Soluția de inadmisibilitate a recursului declarat se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sânt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sânt nefondate.

Lecturând cererea de recurs de pe rol, Colegiul penal conchide că acesta este argumentat, în mare parte, prin prisma dezacordului cu individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului Miron Victor.

Pe marginea acestei chestiuni, instanța de recurs este solidară cu soluția pronunțată de instanțele ierarhic inferioare, și constată că la individualizarea pedepsei stabilite inculpatului s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7 Cod penal, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social al acestora în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei ce-i atenuază sau agravează răspunderea

penală, fapt pentru care, Colegiul penal o acceptă, ca fiind întemeiată, motivată și bazată pe prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

La caz, se atestă că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele de fapt și de drept prezente la cauză, care au contribuit la stabilirea unei pedepse echitabile și corect individualizate, care de altfel au fost descrise la pct. 3.1. din prezenta decizie.

În același timp, instanța de recurs apreciază critic argumentul prin care se susține că în privința inculpatului a fost greșit reținută agravanta prescrisă la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, care potrivit explicației acordate de către recurent capătă o definiție a „recidivei”, ceea ce nu se suprapune cu intenția legiuitorului reglementată expres în norma art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal. Or, sediul conceptului de recidivă se regăsește la art. 34 Cod penal, pe când agravanta săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare sau pentru alte fapte, nu înglobează cronologia sau consecutivitatea infracțiunilor comise de către făptuitor, important și suficient fiind existența unei hotărâri de condamnare în privința celui din urmă. Concomitent, la judecarea prezentei cauze penale, se constată cu certitudine că, la materialele cauzei este anexată sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 august 2020 pronunțată în privința lui Miron Victor, prin care acesta a fost condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 181-188, vol. I).

Pe marginea solicitării apărătorului Danciuc Ghenadie, precum că în privința condamnatului sunt aplicabile prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2022 privind Amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței R. Moldova, Colegiul penal consideră că aplicarea prevederilor legii nominalizate, publicată și intrată în vigoare la 31.12.2021, în această speță nu poate avea loc la etapa recursului ordinar, urmând a fi soluționată la etapa executării pedepsei, în conformitate cu prevederile dispozițiilor art. art. 469-472 Cod de procedură penală.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal relevă că chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor din Codul penal.

De asemenea, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

În sensul celor constatate în prezenta decizie și reieșind din plenitudinea motivelor expuse mai sus, se conchide că instanța de apel s-a expus detaliat și argumentat asupra

tuturor motivelor din apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului este una echitabilă, legală și corect individualizată.

Din aceste motive, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Miron Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui *Miron Victor XXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *23 noiembrie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana